

KU ZBAWIENIU

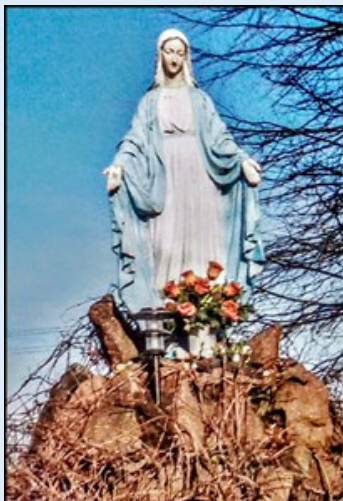
KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

RELIGIA I RELIGIJNOŚĆ

- Religijność czysta i bez skazy wobec Boga i Ojca wyraża się w opiece nad sierotami i wdowami w ich utrapieniach i w zachowaniu siebie samego nieskalanym od wpływów świata. (**św. Jakub, Jk 1, 27**)
- Jestem przekonany, że bez religii trudno zrobić z młodzieżą coś dobrego.
- Kochajcie, szanujcie i praktykujcie naszą religię; religię, w której was wychowałem i zachowałem od zła tego świata; religię, która nas pociesza w cierpieniach życia i w smutkach śmierci. Ona nam otwiera drzwi szczęścia bez granic.
- Nasza święta religia prowadzi człowieka do najwyższego szczęścia niebieskiego, a jednocześnie jest społeczna, materialnie użyteczna, nie ma biedaka, o którym by nie myślała. Pomaga nieszczęśliwemu, pociesza strapionego, oświeca go w jego nieszczęściach.
- Prawdziwa religia nie polega tylko na słowach; trzeba przejść do czynów.
- Religia była i zawsze w każdym czasie będzie nauczycielką ludzi; zawiera tak doskonałe prawo, że może się dostosować do wszystkich wydarzeń i do każdej odmiennej duszy wszystkich ludzi.
- Religia jest jedynym solidnym pocieszeniem pośród biedy i umęczenia tego życia; tylko ona sama zapewnia nam szczęście w czasie obecnym i wieczności.

- W sprawach religii jestem razem z Papieżem i z Papieżem zamierzam pozostać jako dobry katolik aż do śmierci. **(św. Jan Bosko)**
- Nie można oddzielać religii od życia – ani w myśli, ani w codziennej rzeczywistości. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Niech wasza rodzina, niech wasze dzieci mają zawsze świadomość religii, a otrzymacie pierwsze łaski Pana.
- Religia uświęca szlachetną skłonność ku innym ludziom, ponieważ przykazuje miłować wszystkich, a szczególnie tych, z którymi nas łączą szczególne więzy. **(św. Leopold Mandić)**
- Oczywiście – religia nie ogranicza się do jakiegoś cichego kącika czy kilku świątecznych godzin; ona musi się stać korzeniem i fundamentem całego życia. **(św. Edyta Stein)**
- Religia we właściwym tego słowa znaczeniu oznacza związek człowieka z Bogiem. **(św. Tomasz z Akwinu)**

Na rozstaju

*Na rozstaju drogi, gdzie się kończy wioska
Na cokole z głazów stoi Matka Boska.
Spogląda Maryja z kamiennego szczytu
W bieluchnej sukience i w płaszczu z błękitu,
Swoje święte rączki wyciąga ku wiosce
Wspomaga mieszkańców, pociesza ich w trosce.
Coraz to je wznosi do Syneczka swego,
Aby lud i wioskę uchronił od złego.
Uprasza u Syna raz deszcz, raz pogodę.*

*Kto ufa Maryi, kto czci Matkę Boga
U tego się w sercu nie zagnieździ trwoga
Stoją Ją też wierni i kwiaty przynoszą,
Żegnają nabożnie i o łaski proszą.
Brzoza swe warkocze ku Maryi kloni
A lipa wiekowa od deszczu Ją chroni.*

*W lecie dzikie wino pnie się pod Jej nogi
Obrasta w listeczki ten Jej tron ubogi,
Strojny w zielen wiosną, a w czerwień jesienią.
W górze się listeczki w szczere złoto mieniają.*

słowa wiersza: Helena Deszcz